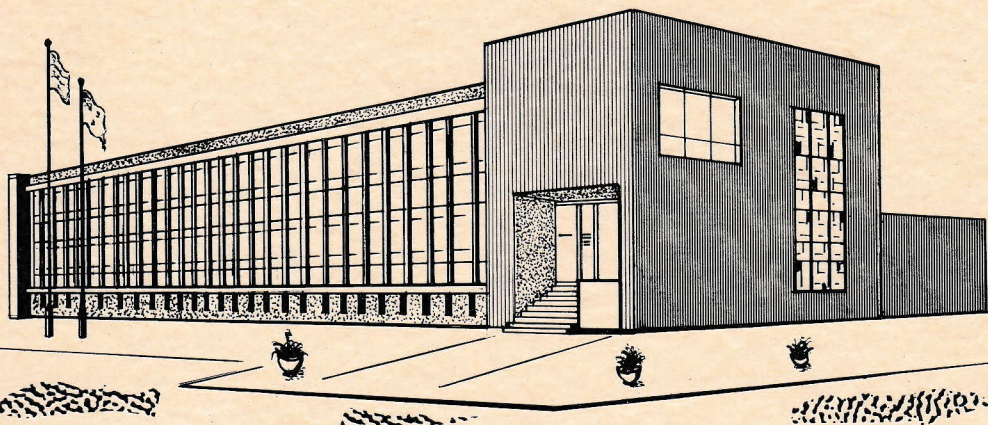

de luidspreker

KORPSBLAD van de GEMEENTEPOLITIE van Roosendaal en Nispen

DE LUIDSPREKER

Korpsblad van de gemeentepolitie van Roosendaal en
Nispen

Redactie, van Dongen, van Gastel en Manniën

2e jaargang no. 12

juni 1969

Sociale toestanden en opleiding

Omstreeks 1880 waren de sociale toestanden, in vergelijking met nu, zonder meer slecht. Dit gold ook voor de politie. Het salaris van een politiemans met vele dienstjaren lag tussen de f.400,- en f.500,- per jaar. Dit salaris werd door de gemeenteraad vastgesteld, zonder overleg met de vakbonden, die er nog niet waren. Het salaris kon per gemeente verschillen terwijl willekeur steeds mogelijk was. Over vergoeding van overuren werd niet gesproken. Het toekennen van een gratificatie was mogelijk maar werd zelden verleend. In 1903 ontvingen alle politiemensen een gratificatie voor de vele extra uren dat dienst werd gedaan vanwege de spoorwegstaking in dat jaar. Wel was er voor het hele personeel vrije geneeskundige en heelkundige hulp. Had de veldwachter een groot gezin of werd hij voor langere tijd ziek dan moest via een gemeentelijk achterdeurtje of door een charitatieve instelling worden bijgesprongen. De veldwachter had 4 dagen verlof per jaar waarvan er 1 op zondag mocht worden opgenomen. Dit was in 1900.

Hoe de sociale toestanden in het algemeen waren blijkt wel uit het overzicht dat het jaarverslag van 1904 geeft ten aanzien van de processen-verbaal.

In dat jaar werd tegen 289 personen proces-verbaal opgemaakt, waarvan 157 wegens openbare dronkenschap. Dit was in een tijd dat er werktijden werden gemaakt van 15 en soms meer uur per dag, voor een schamel loon.

Cafés waren er genoeg terwijl andere vormen van ontspanning ontbraken. Kenmerkend voor deze tijd was ook het grote verloop bij de politie. De ontslagen waren op eigen verzoek of gedwongen. In een bepaald jaar werden er van de vier veldwachters 2 ontslagen. Drankmisbruik, volksvijand no. 1 in die tijd, de opleiding zover hier sprake van was en de slechte toestanden zullen hieraan wel niet vreemd zijn geweest.

Omstreeks 1880 waren er onder de politiemensen nog analfabeten. Zij konden lezen noch schrijven. Toch waren zij bevoegd om een proces-verbaal op te maken. Dit gebeurde dan als regel door een inspecteur die dan klerk was voor de veldwachter. Een proces-verbaal moest binnen 24 uur worden opgemaakt. De opleidingen hoe die gebeurde lag in handen van de korpschef. In vele korpsen werd hieraan niets gedaan. Er waren echter korpschefs, die zich de opleiding c. q. scholing van het personeel wel aantrokken door eigen initiatief veel bereikten.

Bij het aanstellen van de veldwachter werden niet veel eisen gesteld. Bij een salaris van ongeveer f. 400.- per jaar kon dit ook niet.

Een sterke arm, een grimmig gezicht met een grote snor was in die tijd voldoende om de politietask te vervullen. Een groot verschil met nu, nu het accent meer is komen te liggen op de kennis. Een aspirantgemeenteveldwachter werd in een uniform gestoken en ging met een oudere op straat om de plaats te leren kennen. Vooral de adressen van de notabelen moest hij weten. Daarna werd hij alleen de straat op gestuurd. De praktijk zou verder wel een politiemannetje van hem maken. Er is van die tijd een grapje dat van gemeente wege op de helm het woord "politie" werd aangebracht omdat de mensen niet zouden denken met iets anders te doen te hebben.

Ergens in een boekje vond ik enige antwoorden opgesomd die ergens in den lande tijdens de les door politiemannen met jarenlange ervaring gegeven werden (het dialect is achterwege gelaten) Hier volgen enkele vragen en antwoorden:

Wat is grof wild? = leeuwen en beren.

Wat is waterwild? = snoek en baars

Wat is verduistering? = tegen de avond als het donker wordt

Wat is straatschennerij? = een straat opbreken om telefoon-
palen te planten

Wat is vernieling? = de boel kapot schieten

Wat is een tweegevecht? = een kloppartij tussen twee personen

Hoe moet iemand behandeld worden die half bevroren is? Eers
bij het vuur liggen en hem daarna voor het raam leggen.

Een politiefunctionaris in die dagen adviseerde om
het lagere personeel niet verder te scholen dan nodig was
omdat zich bij personen uit de kringen waaruit het
ondergeschikt politiepersoneel wordt gerecruteerd zeer
spoedig symptomen van zelfoverschatting tonen, waarvan
eigenwijsheid en ontevredenheid het onvermijdelijk ge-
volg zijn.

De vakbonden, die na 1900 werden opgericht hebben,
de eerste stoot gegeven tot een betere opleiding. Het
waren de Algemene Politie bond en de katholieke bond
Sint Michael die veel hebben gedaan om de positie van
de politieambtenaren te verbeteren. De afdeling
Roosendaal van de R.K.vakbond Sint Michael werd in
1916 opgericht.

Bovenstaande is weergegeven hoe het omstreeks
1900 en daarvoor in het algemeen was.

In 1919 werd voor de politie in deze gemeente de
8-urige werkdag ingevoerd, en een zesdaagse werkweek.
Verder kreeg iedere politiemans 8 verlofdagen per jaar.
In 1920 was de dienstregeling als volgt: Er was een
drie ploegen stelsel. De werktijden lagen van 22.00 -
6.00 uur, 6.00- 14.00 uur en van 14.00-22.00 uur

Een keer in de vijf weken was er een vrije zondag.
Verder kreeg men een keer in de drie weken een slaap-
dag op zondag. Dat zelfde jaar werd de burgemeester
geadviseerd het stelsel van drie ploegen dienst te
wijzigen omreden dat er te agenten zijn met jonge gezin-
nen waarvan de vader moeilijk een hele week 's- nachts
van huis kan zijn. Een ander argument was: er zullen
op bepaalde tijden 21 agenten in burger rondlopen
(vrij zijn) . Dit kan niet in het belang van de dienst
en het prestige van de politie, al zouden sommige die-
naren dit graag doen. Het drie ploegen stelsel bleef

bestaan. De opleiding was ondertussen op gang gekomen. Werd e opleiding blijkens de eerste jaarverslagen van omstreeks 1890 in deze gemeente voldoende geacht, latere jaarverslagen maken melding dat de opleiding veel te wensen overlaat en aangedrongen wordt op verbetering van de toestand. Er werd door de vakbonden een politiediploma ingesteld. Men kon het diploma behalen bij de Algemene Politiebond en bij de R.K. bond Sint Michael. Deze vakbonden namen wel de examens af doch de opleiding bleef over aan het beleid van de korpschef. Bevorderingsvoorschriften werden door de gemeenteraad gemaakt.

Op 'er werking van het politiebepsluit 1945 kwam er meer overheidsbemoeiing. Zaken als vaststelling van de sterkte, bezoldiging, eenheid van dienstvoorschriften, rechtspositie en tenue werden voorwerp van centrale leiding. De invloed van de gemeenteraad, die op meerdere van deze punten een overwegende invloed had, is van die tijd sterk teruggelopen. Dit betekende weer een verbetering voor de politieambtenaar.

Voor al na de tweede wereldoorlog heeft de korpsleiding de opleiding met kracht ter hand genomen. Politie-scholen werden opgericht. In 1953 bezochten de eerste adspiranten van het korps de politieschool die voor het zuiden van het land was opgericht. Thans gaat iedere adspirant van het korps voor minstens 1 jaar naar deze school.

De 48 urige werkweek heeft bestaan tot 1961. Toen werd de vijfdaagse werkweek ingevoerd met een werktijd van 9 uur per daag. Thans is deze werktijd met een kwartier verkort en ligt de 40 urige werkweek niet ver meer in het verschiet.

Loonverhogingen tot een meer aanvaardbaar peil, medezeggenschap in de vorm van de dienstcommissie, die beoogt meer inspraak van het personeel bij het uitstippen van het beleid, enz. hebben er toe bijgedragen dat het sociale leefklimaat bij de politie thans vrij redelijk is.

=====

VACANTIE TIPS

Degenen, die nog met vakantie moeten gaan en in het bezit zijn van een tent of een vouwwagen mag ik aanraden een keer te gaan naar de Camping te Esch sur Sûre in Luxemburg.

Het is een prachtige camping van alle gemakken voorzien en de omgeving is omk de moeite waard.

De prijzen zijn er ook heel redelijk, 15 franc per persoon per nacht. Voor de auto + tent betaalt men ook 15 franc. Tevens loont het wel de moeite om er eens een lang weekend door te brengen. De afstand van Roosendaal naar Esch sur Sûre is 285 km. Het is ongeveer 25 km voorbij Bastogne.

Indien men er niet tegenop ziet een kleine 900 a 1000 km te rijden, mag ik U ook eens aanraden een keer naar Oostenrijk te gaan. Het is een prachtigland en de moeite waard om te zien.

In Oostenrijk zijn er ook kampeermogelijkheden, maar volgens mij kunt U daar het beste in pension gaan. De prijs voor slapen met ontbijt is 45 schilling (1 schilling is ongeveer 14 cent) Een warme maaltijd kost in Oostenrijk nog geen vijf gulden.

Indien men de afstand te ver vindt om ineens te rijden, kan men het ook in gedeelten doen. Het loont de moeite ook wel om in Duitsland te overnachten. In Duitsland betaalt men voor slapen met ontbijt 9 mark. Een warme maaltijd kost ongeveer 5½ mark.

Indien men nog nadere inlichtingen wenst over een route of Gasthuizen kunt U zich in verbinding stellen met ondergetekende.

A.C. van Eijk

=====
DE VISRUERIEK

Op woensdag 28 mei 1969 zijn wij met een boot gaan vissen op de Grevelingen. Die tocht maakte deel uit van

een wedstrijd. Een van de door ons te vissen wedstrijden doen we per boot zoals u weet.

Er hadden zich ongeveer 15 deelnemers gemeld voor die dag. Later trokken zich enkele deelnemers terug. De een uit financiële overwegingen de ander wegens dienst. De deelnemers moesten om 7.15 uur die dag met de pont te Zijpe over. De auto's kon men aan de Brabantse kant laten staan, waarna men te voet overging.

De schipper van de Albatros zou ons om 7.30 uur aan de overzijde, in de vluchthaven af komen halen. Toen wij aan de overzijde kwamen was de schipper met zijn boot nog niet aanwezig. Hij arriveerde ongeveer 15 minuten later. Ook waren er enkele deelnemers niet aanwezig. Op verzoek van de schipper hebben wij daarna even gewacht op de volgende pont. Er zouden nog mensen meekomen, die met een andere boot zouden gaan vissen. Onze deelnemers hadden geluk en kwamen ook met die pont mee, anders hadde zij de boot gemist.

Vol goede moed en vol hoop zijn wij gaan vissen. De boot was goed verzorgd en er was ruim plaats aan boord waren enkele familieleden van een collega. Wij waren blij dat deze mensen megingen. Dit drukte de kosten van de boot voor ons. Het weer was opperbest en de vangst viel beslist mee. Er werd behoorlijk gevangen vooral paling. Ik geloof dat iedere visser die dag het goed naar zijn zin heeft gehad.

Op woensdag 11 juni 1969 zijn wij van de kant gaan vissen. Het betrof weer een wedstrijd. Deze keer hadden wij het gezocht op de voor ons zo vertrouwde plaats n.l. de Schaapskooi te St.Maartensdijk. Er waren 11 deelnemers. 2 moesten verstek laten gaan wegens dienst.

Om 10.30 uur zou er begonnen worden. Daar kwam echter niets van omdat er geen water was. Begonnen werd om 11.15 uur. Nauwelijks was het startsein gegeven of er werd al vis gevangen. Zoals gebruikelijk werd er na 2 uur gewissels. De vangst die dag was niet om over naar huis te schrijven.

Hieronder ziet U de resultaten;

1. Maliepaard	850 gram na loting
2. van Gastel	850 gram

- 3. Aanraad j 750 gram na loting
- 4. Tolhuizen 750 "
- 5. de Laat 750 gram
- 6. Capello 700 gram na loting
- 7. Mevr. Tolhuizen 700 gram
- 8. Vrieswijk 650 gram
- 9. Polderman 500 gram
- 10. Mevr. Aanraad 400 gram
- 11. Mevr. Polderman 350 gram

Na drie wedstrijden is de stand als volgt;

- 1. van Gastel 3500 gram
- 2. Aanraad P 3100 "
- 3. Polderman 3000 "
- 4. Maliepaard 2900 "
- 5. de Laat 2700 "
- 6. Mevr. Polderman 2350 "
- Mevr. Aanraad 2350 "
- 7. Helmons 2200 "
- 8. Aanraad J 1950 "
- 9. Capello 1850 "
- 10. Vrieswijk 1600 "
- 11. Santbergen 1350 "
- 12. Gillesse 1200 "
- 13. Palings 900 "
- 14. Tolhuizen 750 "
- 15. Mevr. Tolhuizen 700 "

Nu de vacaties aanbreken gaan we eerst daar van genieten om na de kermis, september weer met volle moed en vol goede hoop aan het wedstrijd vissen te slaan.

Broeders in Petrus wij wensen U zeer prettige vakantie en mocht u tijd en toestemming krijgen om eens een dagje te gaan vissen in de vakantie, goede vangst.

De Viscommissie.

=====

Trial-meet reserve politie van Breda- Bergen op Zoom
Roosendaal

Zoals reeds enige jaren werd dok dit jaar weer begonnen met de trial-meet op pstool tussen de reserve politie teams van de gemeente politie Breda- Bergen op Zoom- Roosendaal. Deze trial-meet bestaat uit een drietal schietwedstrijden, die telkens in een andere plaats worden gehouden. Er worden dan door iedere schutter drie series geschoten en wel een serie korps en een serie personeel en een steunserie. Elke wedstrijd zijn er dan een aantal persoonlijke prijzen te verdienen en over de drie wedstrijden totaal wordt voor het beste team een prijs ter beschikking gesteld.

De eerste wedstrijd van dit jaar werd georganiseerd door de Roosendaal reserve politie en gehouden op de schietbaan op de Rucphense heide. Er werd door Breda en Bergen op Zoom elk met drie teams bestaande uit 5 man en door Roosendaal met twee teams deelgenomen.

Deze teams werden verdeeld over de zes ter beschikking staande banen. Bij loting kwam vast te staan dat het team van de Roosendaal reservepolitie moest schieten op het pistoolbaantje dat in het bos is gelegen en dus van de zes te verdelen banen, lootten de mannen van ons de minst gunstigste. Vooral het zicht op deze twee banen was slecht maar ondanks dat werd er ook door ons goed geschoten. De uitslag van deze eerste meeting was als volgt:

1. Donkers Breda	50	48	47
2. v.Lammeren BoZ	50	46	46
3.P.Goorde Rsd	49	48	45
4. C.v.d.Bos Rsd	49	47	46

Het zou echter te ver voeren om alle uitslagen te noteren vandaar dat we slechts de eerste vier en de klassering van de overige Roosendalers opnemen die als volgt was;

7. van Beers	48	48	48
8. jBos	48	47	46
9. van Ravels	48	47	46
14. Baselier	48	44	37
16. Verbraak	47	47	44

19. Moerkerk	47	45	43
21. Buijs	46	46	45
23. Kreijveldt	46	45	45
30. Copper	45	44	39

Ter verduidelijng dient nog, dat de eerste serie de personele, de tweede de korps en de derde de steunserie is.

De korpsuitslag na deze eerste wedstrijd was;

1. Bergen op Zoom	236	punten
2. Roosendaal 1	232	"
3. Breda 1	232	"
4. Roosendaal 2	230	"

Met deze stand gingen onze schutters dan op 14 juni 1969 naar Bergen op Zoom. Nog wat geladen van de vorige wedstrijd omdat er daarbij nog enkele onregelmatigheden plaatsvonden, hadden onze mensen zich voorgenomen daar eens van zich te doen spreken. Ze hebben dat ook ten volle waargemaakt. De uitslag van deze wedstrijd was dan ook als volgt;

1. Passier BoZ	50	48	44
2. Moerkerk Rsd	50	44	44
3. v.Lammeren BoZ	49	49	46
4. Verbraak Rsd	48	48	46

De overige plaatsen van de Roosendalers was als volgt;

8. van Beers	48	45	45
10. Kreijveldt	47	47	46
12. Bos	47	46	46
13. Ravels	47	46	45
15. Buijs	47	45	44
25. Baselier	45	44	38
28. v.d.Bos	45	43	42
29. Copper	44	43	41
34. Berkers	43	43	41

Geen eerste plaats zoals U gezien hebt op de personele baan maar wel de eerste plaats voor het eerste team na twee wedstrijden want de stand is thans;

1. Roosendaal 1	466	punten
2. Bergen op Zoom 1	463	"

Z 3. Roosendaal 2 454 punten
b Zoals U kunt zien bezetten onze teams na twee wed-
r strijden de eerste en de derde plaats. Prachtig
E geschoten mannen en probeer het ook de laatste
n wedstrijd in Breda waar te maken.
d Wij vertrouwen er op, dat ook dan Roosendaal 1 de
c eerste plaats zal bezetten en dat ook Roosendaal 2
s zijn plaats op de ranglijst behoudt zo niet een
s plaats hoger eindigt. Het zit er in en zoals we al
z gezien hebben kan het er ook nog uitkomen.
v Veel succes en zet hem op de laatste keer.
v
l

=====

NAAR WELKE SPOREN MOET MEN ZOEKEN OP DE PLAATS
VAN HET MISDRIJF ? ? ? ? ?

Door de redactie van ons korpsblad is al meer gevraagd eens een of ander voorval uit de praktijk te vermelden. Ik zal mij dan eens wagen om aan deze wens te voldoen. Het voorval is niet zo zeldzaam, of het zou de leeftijd van het slachtoffer moeten zijn. Het voorwerp, dat ons tot de dader bracht was niet zo alledaags.

Op 6 april 1969 kwam in de late avond de melding binnen: "Oude vrouw lastig gevallen in de Abel Tasmanstraat". Onmiddellijk werd de surveillance-wagen ter plaatse gezonden. De G.G.D. arts werd ook ontboden. Wat was er gebeurd? Een vrouw van 76 jaar was door een haar onbekende man aangerand en deze had getracht haar te verkrachten. Wat er allemaal precies met deze oude vrouw gebeurd is doet hier weinig ter zaken. Feit is dat de aanranding werkelijk had plaats gehad. De dader had het oude mens in een brandgang getrokken en 40 meter mee gesleurd waarna hij zijn snode plan ten uitvoer bracht.

Direct werd ter plaatse naar sporen gezocht. Meer dan een bril van het slachtoffer werd niet gevonden en wat sleepsoren op het verharde pad. Later zou blijken, dat er wel degelijk een voorwerp in die brandgang lag en ook

door meerdere gezien was, doch niemand kon toen vermoeden dat dit voorwerp in deze zaak van belang kon zijn. Op 7 april 1969 ; s-morgens werd het onderzoek voortgezet. Eerst werd nog een ter plaatse gekeken omdat het nu daglicht was. Er werden geen verdere sporen gevonden ofschoon het bedoelde voorwerp nog steeds aanwezig was. Met het slachtoffer werd alles nog eens uitvoerig door genomen. Het volgende werd duidelijk: Zij was op bezoek geweest in de Edisonstraat. Zij was gelopen door de Edisonstraat over het zuidelijke trottoir, verder gezien haar richting over het rechter trottoir van de Kalsdonksestraat en daarna over het rechter trottoir van de Abel Tasmanstraat naar haar woning.

In de Stoopstraat, aldus het slachtoffer kort bij een woning waar het feest was, was zij aangesproken door een haar onbekende man met een bromfiets. Deze of een andere man had haar met dezelfde woorden in de Abel Tasmanstraat aangesproken voor hij haar meesleurde.

In de Abel Tasmanstraat had zij geen bromfiets gezien. Zij kon niet verklaren of de man in de Stoopstraat en in de Abel Tasmanstraat dezelfde persoon was geweest. De vraag was; "Is dit dezelfde persoon en wie is de dader ?".

Er is toen begonnen met een buurtonderzoek en wel van huis tot huis en bij alle bewoners. Dit onderzoek zou gehouden worden in de Stoopstraat en wel aan de zuidzijde vanaf de van Coothlaan tot de Kalsdonksestraat, in de Kalsdonksestraat vanaf de Gastelseweg tot even voorbij de Abel Tasmanstraat, in de Abel Tasmanstraat vanaf de Kalsdonksestraat tot de Willem Barendzstraat, in de Willem Barentzstraat en de Gastelseweg. Deze twee laatste straten aan de zijde welke vanaf de Abel Tasmanstraat recht is gelegen. Alle woningen en bewoners zijn bezocht behalve die op de Gastelseweg. Het onderzoek was toen zover gevorderd dat dit niet meer nodig was.

Uit dit buurtonderzoek is het volgende naar voren gekomen. Een bewoonster uit de Abel Tasmanstraat had op het bewuste tijdstip gezien, dat een haar onbekende man, welke overigens aan het signalement voldeed, zijn bromfiets had neergezet in de Abel Tasmanstraat in de brandgang en vervolgens was gelopen naar de brandgang waarin het feit was gebeurd.

Z 3 Een bewoonster van de Kalsdonksestraat klaagde er over
k dat daar meer een man in de buurt kwam die dan bij haar
r Z binnen loerde. Ook op de bewuste dag had zij hem daar
F S gezien. Zij vertelde dat die man met zijn bromfiets de
n G Abel Tasmanstraat inreed. Deze vrouw wees uit een verza-
c W meling foto's de uiteindelijke dader aan als de door
e haar bedoelde man.
z Daarna kwam vast te staan, dat de dader op 7 april 1969
P was gaan vissen en op 6 april 1969 juist voor het tijd-
S stip dat het feit plaats vond met een blikken bus om
V aas was gegaan en wel, naar bleek, op 2 adressen in de
Stoopstraat. Hij was teruggelkomen en had gezegd geen aas
te kunnen krijgen. Zijn blikken bus had hij nog bij zich,
ofschoon deze flink ingedeukt was; het deksel had hij ver-
loren. Vervolgens kwam vast te staan, dat hij omstreeks
het tijdstip, dat die vrouw in de Stoopstraat was aangespro-
ken, daar was geweest om aas.
In dit stadium kwam dus het deksel ter sprake. Begonnen
werd met het zoeken naar de bewuste deksel. Dit was na
4 à 5 dagen nergens meer te vinden. Bij het herhaalde
zoeken werd ook over het deksel gesproken.
g Op een gegeven moment merkte iemand op; "Ik heb een deksel
v in de brandgang zien liggen".
t Vlak hierna een andere mededeling; "Ik heb het deksel in
z die gang zien liggen en vast gepakt. Het was een deksel
H van een bus waarin bierworstjes plegen te zitten".
z Een soortgelijke deksel moest het nu juist geweest zijn.
O Een dergelijk busje met deksel werd getoond aan 5 getuigen,
n die het deksel als soortgelijke terugkenden met de bijzon-
s derheden ervan waar het was ingedeukt.
p Daarna bleek, dat ook het personeel dat het eerste onderzoe-
W hag gedaan van het blikken busje in de brandgang had zien
e liggen. Niemand had er toen evenwel aan gedacht dit deksel-
h tje mee te nemen en niemand had er ook maar een ogenblik
o aangedacht dat dit voorwerp een zeer sterke troef zou
i kunnen worden bij het ontmaskeren van de dader van een
d zeer ernstige poging tot verkrachting.
4) Toen dan ook de dader aangehouden was is een soortgelijke
u deksel, los van het busje, op het bureau gelegd in de
D kamer waarin hij werd verhoord. De dader kon zijn ogen niet
e van het voorwerp afhouden en viel dan ook al betrekkelijk
s vlug door de mand.
e:

Uit het vorenstaande blijkt naar mijn mening overduidelijk hoe nuttig een huis aan huis bezoek in deze zaken is. Men krijgt veel te horen en veel dingen die niet van belang zijn, maar men kan ook veel belangrijke aanwijzingen te horen krijgen en daar is het ons om te doen. Tevens blijkt uit het vorenstaande, dat het voor ons politiemensen moeilijk is om te bepalen wat later als "bewijs" gebruikt zal kunnen worden. Niemand heeft er ooit aan gedacht om in een gemeenschappelijk pad, waarin, z wij allen weten, van alles en nog wat ligt, een deksel van busje mee te nemen. De vraag kan gesteld worden: "Wat moet ik meenemen". Men zou geneigd zijn om te antwoorden; "Alles wat je vindt." op gevaar af, dat wij dan een soort vuilnisverzameling in ons bureau krijgen! Wel kan ik hierbij nog vermelden, dat men tijdens zo'n onderzoek echt geen koffie op de kantine meer behoeft te drinken. Dikwijls wordt je bij zo'n onderzoek een kopje koffie aangeboden. Vaak kun je niet weigeren, omdat men bij een kopje koffie dikwijls tot zeer interessante gesprekken komt.

ZEPO

=====

Voetbalwedstrijd R.P.S.V.-Gemeentepersoneel

Ha, eindelijk was het dan weer zover. Alweer een voetbalwedstrijd. Na een periode van stilzitten is het er dan toch van gekomen. Onze winterslaap was voorbij en de voetbalschoenen werden op 27 mei 1969, te 19.00 uur weer vol goede moed omgebonden. Vele onder ons hadden eerst nog moeten zoeken en bij sommigen stond de schimmel reeds in de schoenen. Een ander had een paar nieuwe gekocht en zo konden we dan met 1 man aantreden voor wat de voorwedstrijd van de grote finale van de Europa cup werd genoemd. Aan de uitslag te zien was ook wel zo. Laat ik echter niet op de zaak vooruit lopen. Hoewel met goede moed begonnen keken we toch al heel snel tegen een achterstand van 1-0 aan. Een doelpunt met het hoofd gescoord door de midvoor van de gemeentevertegenwoordigers. Een tweede en derde doelpunt ging er eveneens op dezelfde manier in, en onze voorhoede, in het begin van de wedstrijd

Z
b
r
E
n
c
e
z
E
g
V

even actief, kreeg geen voet meer aan de grond. Vergoet echter niet, dat er in het elftal van de gemeente een aantal actieve voetballers stonden, zoals de spil van N.S.V., de midvoor van SC.Gastel en ook nog een speler die regelmatig in het eerste van Steenberghe meespeelt, neem dan daarbij nog een aantal oud voetballers en enige voetbaltrainers en het elftal van de gemeente is compleet. Niet verwonderlijk dus, dat we in de eerste helft al met 3-0 achter stonden. Storend voor ons was echter wel, dat de midvoor van de gemeente alle doelpunten had gescoord op dezelfde wijze. In de rust werd er dan ook naarstig naar een manier gezocht om deze snelle speler uit te schakelen. Het leek wel of we werkelijk in de Cup zaten, want zowel de mooie als minder aantrekkelijke manieren werden overwogen. Uiteindelijk kwamen we dan toch terecht bij een consequente mandekking die onze spil Wezenbeek op zich zou nemen. De midvoor van onze tegenstanders was dus uitgeschakeld maar de overige tien hadden we nog teveel moeite. Snel na het begin van de tweede helft keken we al tegen een 4-0 achterstand aan. De eer moest echter toch wel gered worden. Daar waren we het allenaal over eens. Onze speler Maliepaard zorgde daarvoor. Met een mooie schuiver passeerde hij de doelman van de tegenstander. 4-1 dus. Dit was echter nog niet de juiste einduitslag. Nog twee doelpunten vielen er in het verdere verloop van de wedstrijd, zodat de einduitslag 6-1 was in het voordeel van het gemeentepersoneel. Niet gek trouwens met zo'n elftal. Voor ons was er geen beginnen aan. Maar het belangrijkste was dat we weer voetbalden al gold dit slechts gedeeltelijk voor onze voorhoedespelers, die door het voortdurend in de aanval zijn van de tegenstander maar weinig aan de bal kwamen. De volgende keer (tegen de verplegers van het ziekenhuis) echter beter. We zullen dan eens laten zien wat we waard zijn en dat we ook nog kunnen winnen. Deze tegenstander was te sterk. Niets aan te doen. Misschien is de volgende dat ook, maar ook dan voetballen we weer en is R.P.S.V. weer actief. Dat wil toch ook wel wat zeggen. Tot de volgende wedstrijd. U komt dan toch ook

Speler of toeschouwer, U bent altijd welkom.

Jat.

Broeders St. Franciscus-R.P.S.V.

Een ongekende luxe is het dat de Luidspreker in een uitgave twee voetbalwedstrijden voor U kan verslaan maar onmogelijk is dat niet zoals U ziet. Twee wedstrijden in een tijdsbestek van nog geen maand. Was onze vorige tegenstander, een elftal samengesteld uit college gemeenteambtenaren met een aantal goede voetballers, deze keer was het dan het verplegend personeel (mannelijk voor de niet voetbalkenners onder U) van het ziek huis. Reeds vorig jaar waren zij onze tegenstander geweest en ook dit jaar weer werden zij bereid gevonden een balletje tegen ons te trappen. Het kwam goed uit ook. Klaagden velen van ons na de vorige wedstrijd over pijn in alle mogelijke delen van het lichaam na een lange tijd van stilliggen, nu voetballen we tegen tegenstanders die tevens onze verzorgers konden zijn. Maar om nu op de wedstrijd terug te komen. Deze werd gespeeld op het kleine bijterrein van het Red Band sportpark en moest om 19.00 uur beginnen. Bij het inspelen had echter een van onze spelers de bal verkeerd op de schoen gekregen, zodat dit rond voorwerp tot onze schrik over de omheining achter het doel verdween. Ruim een kwartier zijn we aan het zoeken geweest om de bal te vinden. Daar dit een goede speler van ons betreft kunnen we natuurlijk ook denken aan psychologische beïnvloeding van de tegenstander. Was dat zijn opzet dan is hij daarin nog geslaagd ook.

Nadat de aftrap was genomen volgden er een op en neer gaande wedstrijd met kansen voor beide doelen, doch beide keepers konden het gevaar nog keren. Halverwege de eerste helft gelukte het echter Maliepaard met een mooi schot de keeper te passeren zodat de stand 1-0 in ons voordeel kwam. Koort daarop scoorde hij nog eenmaal doch het doelpunt werd afgekeurd wegens buitenspel en terecht al floot de scheidsrechter die overigens goed leidde, wel wat laat. Nog een keer kwam het vijandelijk doel daarna in gevaar. Op het beslissende moment viel Maliepaard echter en ook onze midvoor die mee was opgelopen zag geen kans meer de bal achter de keeper te deponeren.

Mocht u echter denken dat ons doel niet in gevaar is geweest dan bent u er wel naast. In het doel stond echter de Klerk en

dan hoef ik U verder niets meer te vertellen. Hij was weer als vanouds en hield zijn doel op de hem bekende wijze schoon, zodat we met een 1-0 voorsprong de tweede helft begonnen. Een tweede helft die begon met een offensief van R.P.S.V. dat echter niet in een doelpunt resulteerde. Nadat de eerste aanvalsgolven door onze tegenstander werden afgeslagen en zij zelf in het offensief gingen, werd een mooi opgezette aanval, een twee combinatie tussen Maliëpaan en Koen, door eerstgenoemde afgerond met een mooi schot waar tegen de doelman van de broeders kansloos was. 2-0 du Een iets te kort teruggespeelde bal, na een inworp bracht echter een tegendoelpunt. Een broeder bemachtigde de bal en passeerde in de volge ren een paar van onze achter spelers en met een onverwacht hard schot ook onze doelman. Een stand van 2-1 met nog ongeveer tien minuten te spelen. Had onze midvoor de gehele wedstrijd gewacht om dan ook eindelijk eens een goed schot te kunnen tonen. Eindelijk kreeg hij zijn kans, die hij dan ook niet onbenut liet. Met een prachtig schot werd het 3-1. Een uitlag die tevens de einduitlag bleek te zijn. In de kantine van de Red Band werd na afloop van de wedstrijd nog even het geheel nagegaan en tevens de afspraak gemaakt voor weer een wedstrijd het volgend jaar. Voor onze voetballers zit er weer een wedstrijd in de pen doch daarover meer op het publicatiebord in de wacht. Tot ziens en bedankt voor het fijne spel.

Jat.

=====

MEDEDELING

Van de directeur van het grootwinkelbedrijf J.C.Raming N.V te Breda werd op 12 juni 1969 een telegram ontvangen met de volgende inhoud; " Proficiat met de arrestatie van D.W. Hulde aan uw afdeling Recherche + E.Raming " Een en ander betreft de zaak D.W., die zich een aantal malen schuldig maakte aan diefstal van goederen door middel van verbreking en inklimming ten nadele van de Verenigd Benzine Maatschappij Nederland N.V. (" KEM " benzinstation aan de Titus Brandsmastraat alhier).

=====